ما وې ګيلې به ورته کومه
چې مخامخ شومه خاموشه اودريدمه
ګيلې کووم وئيلې نۀ شم
په طمع طمع وخت د عمر تيرومه

ګيلې

لايق زاده لايق

کتاب پېژندنه

دا کتاب —— ګیلې

لیکوال —— لایق زاده لایق

کمپوزنګ —— ارشاد خان پښتو اکېډمي پېښور

وړومبے چاپ —— ۱۹۷۹ء

دویم چاپ —— ۲۰۱۲ء

شمېر —— ۵۰۰

بیعه —— ۱۲۰ کالدارې

چاپ ځائے —— ضیاء پرنټرز پېښور

د ملاوېدو درک

- یونیورسټي بک ایجنسي خیبربازار پېښور ښار
- د پښتو اکېډیمۍ د کتابونو دُکان پېښور یونیورسټي او ددې ترڅنګه د کتابونو هر لوئے دوکان

ټرون

د هاغه چا په نوم چې زۀ ئې پېژنم ....خو ما نۀ پیژني او د هاغه ساحر افریدي په نوم د چا ,, پانزیب ،، چې زۀ غزل لیکلو ته را اوپارولم.

لایق زاده لایق
۱۲ اګست ۱۹۷۸

یادګیرنه

,,ګیلې ،، زما د باقاعده شاعرۍ مجموعه ده چې په ورمبي ځل په کال ۱۹۷۸ ء کښې چاپ شوه . دغه د پرون لېوني لېوني خيالونه د خپلو مينه والو دپاره يو ځل بيا چاپ ته سپارم . په دې پوره باور چې زما د دوه ديرش کالو په ماتو ګوډو شعرونو کښې به زما ځواني لتهوي .... زۀ چې څنګه پرون د شعر په رموزو نۀ پوهيدم . نن هم په دغه لتهون يم .

شاعري زما د وس خبره نۀ ده
څۀ چې ليکم دا اظهار د لېونتوب دے

ستاسو
لايق زاده لايق
اګست ۲۰۱۲

زما ,, ګیلې ،،
درې دیرش کاله پس

هو ... ماته هاغه ټول وختونه یاد دي .چې کله ما په ورمبي ځل ته لیدلې وې .خدائے خبر تا ماته په سترګو کښې څۀ وئیلي وو .چې زۀ دې د خپل ځان نه ورک کړے ووم .زۀ به چې کله هر سحر د خپل کلي مدین نه د مینګورې کالج ته راتلم .نو تا به پټه پټه زما د سپینو جامو تماشه کوله .ځکه چې په ټول کلي کښې مونږ ایله دوه دریو کسانو د کالج لاره لیدلې وه .تۀ هم لکه په دې انتظار وې چې دا ساده باده لېونے لېونے هلک به په کالج کښې ژوند ایزده کړي خو ...لېونۍ... ما خو به هلته هم ستا فکرونه کول .او په دې انتظار به ووم چې کله به واپس کلي ته ځم .کله کله خو به مې په کور کښې بهانه جوړه کړه .او ستا د لیدو په خاطر به د کالج نه پاتې شوم . لېونۍ ! دغه ورځې ښومره ساده باده وې .ما به تا ته څۀ وئیل غوښتل خو ...دا ممکنه نه وه ځکه چې په دغه ورځو شپو کښې د مینې ټولې رشتې مقدسې وې .د موبایل څۀ چې چا په ټیلیفون د خبرو تصور هم نۀ شو کولے .تاته یاد دي ما چې به

www.pukhto.net

کوم نوے شعر اولیکلو نو د ,, هغې ،، په لاس به مې تالـه در اولیږلو ـ ,, هغه ،، هم ساده وه ـ ټوله ټوله ورځ بـه پـه دې انتظار وه چې کله به ورله زۀ نوے غزل ورکړم ـ تاته یاد دي کله کله به ما تاته د غزل په ځائے د میني خبرې هم اولیکلې او تا به ایله په دوؤ ټکو کښې د هغې جواب راکړو ـ غالباً تـۀ هوښیاره وې ـ او د رواجونو د زولنو نه خبر وې ـ خو زۀ بې پروا ووم ـ د هر څۀ نه بې پروا ـ ـ ـ پلار مې دې خدائے اوبخښي ـ کله کلـه بـه راتـه ډېر غصه شو ـ لکه چې هغه په زړۀ کښې زما پـه مینـه پوهیـدو ـ خـو ماته ئې مخامخ خبره نۀ کوله ـ ځکه چې زۀ پرې ډېر ګران ووم ـ

تاته یاد دي چې یو ځل زۀ په ویګن کښې مینګورې تـه روان ووم او د مدین د کلي نه په څو کلو میټره کښې د ویګـن حادثه اوشوه ـ دا د کال ۱۹۷۸ ء خبره ده ـ پـه هاغـه ورځ بـه تـا څومره ژړلي وي ـ تـا بـه دا ارمـان کړے وي چې لېـونۍ لېـونۍ هسپتال ته لاړه شم او په خپل لېوني بې اختیاره ورپریوځم ـ خـو لېونۍ ـ ـ ـ تۀ مجبوره وې ـ او بیا چې په کلي کښې دا اواز خور شو چې لایق زاده لایق د بچ کیدو نۀ دے نو ستا د لاسـه بـه قلم څنګه راپریوتے وي ـ ستا د غټو سترګو نـه بـه څومره اوښـکې بهیدلې وي ـ او تا به هاغه د روژې ماښام څنګـه تېـر کـړے وي ماته دا احساس دے ـ ځکه چې زما خـو ټول وجـود ټـوټې ټوټې

www.pukhto.net

وو ـ دوه درې ورځې بې هوشه ووم چې کله په هوش کېښې راغلم نو په هر مخ کښې به مې تـۀ لټولې ـ تـۀ خو زما پوښتنې لـه هم راغلې وې ـ خو .... دا دې نشو وئيلے چې زۀ خپل لېونے ليدل غوارم ـ تۀ راغلې ...لاړې ... ما دې د پښو ښکالو واؤريده خو د حجرې نـه بهـر راوتـے نشـوم ـ ځکـه چـې ډاکټـران رابانـدې ويريدل ...لېونۍ ما مرګ له لتـه ورکړه ـ زۀ بيـا کـالج تـه د تلـو جوګه شوم ـ تۀ څومره خوشحاله وې ـ ما د خپل ژوند دغه ټولې لمحې هم په کال ۱۹۷۸ء کښې کتاب ته اوسپارلې او چې کله کتاب خور شو ـ نو خلقـو پـه کلي کښې ګنګوسے شروع کړو ـ زما د نـوم سره ئې تۀ هم يـادولې ـ تـۀ بـه پـه زړۀ کښې پټـه پټـه خوشحاليدلې ـ خو ددې نـه خبـر نـۀ وې چـې . . . حـالات بـه دا تنکۍ تنکۍ لېونۍ مينه کوم پړاؤ تـه رسـوي ـ مـونږ خـو ايلـه د ځـوانۍ پـه درشـل قـدم ايخـود ے وو ـ زمـونږ احساسـات خـو لېـوني لېـوني وو ـ خـو جذبې مـو نيکـې وې ـ لېـونۍ تاتـه يـاد دي؟ چې کله زما د ,, ګيلو ،، قيصـه تـوده شـوه ـ نـو مـونږ د يـو بـل پـه ليـدو پسـې نـاقراره وو ـ ماتـه د خپـل زړۀ هاغـه درزا تـر اوسه ياده ده چې کله تۀ زما خواله راتلې ـ تـا پـه رواجـونو پښـې ايخودې ... زۀ هم پـه هاغـه زيـارت کښې سـتا پـه طمـع ووم پـه کوم چې مې تۀ غوښتلې وې ... تۀ راغلې ...خو ما اونۀ ليدلې

www.pukhto.net

ځکه چې زمونږ په سترګو کښې حيا وه ـ مونږ يو بل ته نشو کتے خو مونږ په يو بل پوهيدو ـ نن چې د درې ديرش کاله پس زۀ د ژوند د ډېرو پړاوؤنو نه راتېر شوے يم ـ او تا هم د خپل ليونې ژوند ډېر سپرلې ليدلې دي ـ زما ,, ګيلې ،، ما ته د تېرو وختونو قيصې کوي ـ د هر شعر او هر غزل شاته يوه داسې قيصه چې په هغې زما او ستا نه علاوه بل څوک نۀ پوهيږي نن چې تۀ يو ځل بيا ,, ګيلې ،، کوې نو تېر وختونه به درته سيوري سيوري کيږي ځکه چې مينه کله هم نۀ زړيږي ـ زۀ نن هم لکه ستا د خپلو لاسونو په کرښو کښې تا لټوؤم ـ او زما ليونۍ تۀ چې کله آئينې ته اودريږې نو د خپلو ويښتو په سپينو ډکو کښې به زما دا ليونۍ ځوانۍ خامخا وينې ـ

ستا تصوير مې د زړۀ کور کښې د ے په ناز داسې ساتلے
لکه مئے په شنه پياله کښې لکه بُت په بُتخانه کښې

لايق زاده لايق
د پروګرامونو د څانګې مشر
اګست ۲۰۱۲ء

www.pukhto.net

عرض

ټهیک ده چې غزل لیکل په ادب کښې د ټولو نه ګران کار دے
غزل د خپل محبوب سره په اشارو او تشبیهاتو کښې خبرې دي
او دغه شان ښۀ غزل هغه ګڼلے شي چوم ته چې د رنګینو
رنګینو تشبیهاتو امیلونه غاړه کښې واچولے شي ـ لیکن بیا
هم د زیات درد او غم له کبله ما خپلې ماتې ګوډې شاعرۍ له
د غزل نوم ورکړے دے او سربېر خېرې ګرېوان مې ددغه ماتې
ګوډې شاعرۍ کچکول ستاسو مخې له راوړے دے په دې
غرض چې تاسو ورکښې څۀ کېږدئ ـ د تنقید ملغلرې یا د
ستائنې ګلونه ـ ما به کچکول په انتظار نیولے وي ـ په اخر
کښې زۀ د خپل ګران دوست استنبول خان ، امان الملک او
سید رضا شاه ډېر ممنون یم چې زما سره ئې په دې سلسله
کښې ملاتړ اوکړۀ ـ

لایق زاده لایق
اګست ۱۹۷۸ء

www.pukhto.net

ثناء

څـــهٔ بـــې شـــانه قدرتونـــه ربـــه ســـتا دي
بـــې حســـابه صـــفتونه ربـــه ســـتا دي
دا چـــې بـــې ســـتنو ولاړ پورتـــه اســـمان دے
ترینـــه زار شـــم حکمتونـــه ربـــه ســـتا دي
شـــي پیـــدا زنـــده، مـــرده مـــړے ژونـــدي نـــه
څـــهٔ عجـــب شـــان کمالونـــه ربـــه ســـتا دي
تـــهٔ احـــد، صـــمد جبـــارئـــې کردګـــاره
د ثنـــا عجـــب طرزونـــه ربـــه ســـتا دي
بلـــبلان دې پـــه چمـــن کښـــې حمـــد وائـــي
پـــه تعریـــف ګویـــا ګلونـــه ربـــه ســـتا دي
خوشحالي او روغ صورت چې دې عطا کړو
پـــه لایـــق تـــول رحمتونـــه ربـــه ســـتا دي

www.pukhto.net

صفت حبيب ﷺ

سـردار د جهـانونو محمـد هاشـمي دے

دوا د زخمـي زړونـو محمـد هاشـمي دے

مئين چې په امت باندې د موراو پلاره ډېر دے

باعـث د رحمتونـو محمـد هاشـمي دے

ميدان کښې د محشر به د امت سفارش اوکړي

واک دار د جنتونـو محمـد هاشـمي دے

خالق نه دے بې شکه چې بنده د پاک الله دے

مالـک د صـفتونو محمـد هاشـمي دے

لايقـه کـه زړګے دې د فـراق پـه لمبـو سـوزي

پتهـی د پرهرونـو محمـد هاشـمي دے

صلو عليه و آله

www.pukhto.net

لږ په خندا شه چې غزل اولیکم

Pukhto.Net
پښتو

www.pukhto.net

○

بیــا بــه د ښــکلو یــاراني نــهٔ کــوؤم
زهٔ بــه اعتبــار پــه زمــاني نــهٔ کــوؤم

زړګیـــه تاتـــه بـــه د ډاډ دپـــاره
بیــا پــه دروغــه بهــاني نــهٔ کــوؤم

چې مې ژوندون شو اسوېلي اسوېلي
پــه ځــان بــه بیــا دغــه کــاني نــهٔ کــوؤم

چــې شــي لتــاره د نســیم پــه چپــو
خیــال بــه د داســې اشــیاني نــهٔ کــوؤم

زهٔ ,,لایــق،، بیــا د خــود غرضــو ســره
فکرونــه هــېڅ د ټهکــاني نــهٔ کــوؤم

www.pukhto.net

○

دا چې دې مخ له مثالونه ګورم
ثاني سپوږمۍ له چراغونه ګورم

چې د وفا طمع د ښکلو کوؤم
جوړې په شګو کښې لعلونه ګورم

بیا په وریځو کښې د ستورو ښکلا
یا دې په زلفو پټ خالونه ګورم

د خپلو اوښکو، اسوېلو په مینه
شیبې ، سیلۍ او بارانونه ګورم

زۀ ,,لایق،،ستا په لېونسترګو کښې
د خپلې مینې امیدونه ګورم

www.pukhto.net

○

زخمــي زړګیــه کوشــیرونه واخلــه
بـس کـړه ددې محفـل لاسـونه واخلـه

ستا په راتلو چې شمع پاتې نۀ شوه
صــبر طبیــب کـړه ټکورونـه واخلـه

چې ئې کړې پاتې سرګردانه غوندې
د هغتــه یــاره رخصـــتونه واخلـــه

که اوس وفا ښکاریږي ګرانه یار ته
د ے غنیمـــت زاړۀ یادونــه واخلـــه

خیـر د ے کـه سـل ځلـه ئې اورتلې
لایقــه بیــا ئــې ســلامونه واخلــه

www.pukhto.net

○

نۀ خوب شته نۀ خندا شته ستا غمونه مې چیړي
زړګے مې په سلګو د ے ارمانونه مې چیړي

ښکلادمړاؤسترګو دې نن بیاپه خیال کښې راغله
ناترسه ستمګره ستا لوظونه مې چیړي

هزار کړم کوششونه چې خندا مې خولې ته راشي
په زړۀ د جدایۍ سوي داغونه مې چیړي

اول به مې ګیله کړله د ګل خوا کښې ازغو نه
څۀ اوشو نن د ګل ښکلي فکرونه مې چیړي

لایقه که سل واره توبه ګار شمه د مینې
راځي مې په خیالونو کښې یادونه مې چیړي

www.pukhto.net

○

چرې لرې دې دنیا نه پروت مې غیږ کښې لکه ګل وې
ستا نازونه وې نخرې وې ستا په چپه خوله خندل وې

مونږ لوظونه د وفا کړې ګواهي د کائنات وې
ته مې شمع زه پتنګ وې زما ستا مخ ته کتل وې

د ژوندون په قافلو کښې ملګرتیا مې تا سره وې
تسلي مو د یو بل کړې په چپو کښې ډوبیدل وې

نه ګیلې مو د یو بل وې د خفګان خبرې نه وې
څه خوشحال خوشحاله ژوند وې ته ګلاب زه دې بلبل وې

امیدونه مې کتلې ستا د غټو سترګو منځ کښې
مینه ستا زما هر څه وې نه خوراک وې نه مې څښل وې

زه لایق په تماشه وې هر اندام مې ستا ستائیلې
تورې زلفې دې چاربېته مړاوې سترګې دې غزل وې

www.pukhto.net

○

تــا چــې د زړهٔ ســره کــړې نااشــنا ســترګې
پرېږده چې ړندې شي اوس زما سترګې

تـــا چـــې د راتلـــو ماتـــه وئيلـــي وو
ستړے انتظار مې کړې بيګاه سترګې

ډېـر ښـکلې کـه وينمـه د ګـل غونـدې
خـدائيګو کـه زهٔ واړه ووم لـه تـا سـترګې

نشـــي څـــهٔ ثـــاني ســـتا د کتـــو مـــړاؤ
څـــهٔ وے د شـــيرينې او ليلـــى ســـترګې

ســـترګې د لايـــق د اوښـــکو ډکـــې دي
غـــواړي د الله نـــه مســـيحا ســـترګې

www.pukhto.net

○

جانانــه اوس مــې ژړیــدو تــه پریــږده
مرمــه خــو مــا لــږو سـلګو تــه پریــږده

اوچــې مــې نکــړې راوتلــې اوښــکې
ســیلاب د غــم لــږو چپــو تــه پریــږده

په ډک محفل کښې شرمنده چې دې کړم
نــۀ حضــازیږم مــا وتــو تــه پریــږده

اوخانــده ســتا خنــدا زۀ خپلــه ګــڼم
مــا د غــم ډکــو اســوېلو تــه پریــږده

تــا چــې لایــق تــه لمبــې پــورې کړلــې
لــږ اور د مینــې لګېــدو تــه پریــږده

Pukhto.Net
www.pukhto.net

○

راؤړه کچکول کښې مې سلګۍ واچوه
راتــــه د مینــــې هتکــــړۍ واچــــوه

چې تهٔ رقیب سره مسکے غوندې شې
ماتــــه اهونــــه پــــه جــــولۍ واچــــوه

ســـاقیه زهــــر دې تــــر اوســــه راکــــړه
لــږ مــې پــه جـام د ســترګو مئـۍ واچـوه

دغــــه احســــان دې هیــــرولے نشــــم
راتــــه د زلفــــو زولنــــۍ واچــــوه

ســـلګۍ کـــوي د زړهٔ زخمونــــه شــــمیري
پــــه لایــــق ســــترګې لیــــونۍ واچــــوه

www.pukhto.net

○

بیا ستا کوڅې ته د درتلو مې توبه
ستا د پېروي مخ لیدو مې توبه

تا پرې زمانه سترګې واړه ولې
توبه د ژبې پرانستو مې توبه

لوظونو ستا زۀ تهمتي کړم ګله
تېر وتم دا ځل په توبو مې توبه

د انتظار لار کتو سترے کړمه
توبه د سوؤ اسوېلو مې توبه

زۀ لایق ډېر په ښکلو تېروتمه
بس دے د نورو یارانو مې توبه

www.pukhto.net

○

ښکلي باغ وو سره ګلونه وو تالاشو
تصور وو امیدونه وو تالاشو

چې رقیب دې په کوځه کښې ګرم تېر شه
څۀ رنګین رنګین خیالونه وو تالاشو

چې وعدو دې انتظار راله تش راکه
ستا د مینې مې فکرونه وو تالاشو

بوراګانو چې ګلونه خوشې پرېښو
د بهار شینکي باغونه وو تالاشو

د لایق په فکر مند زړګي کښې یاره
سوي سوي ارمانونه وو تالاشو

www.pukhto.net

○

د شپې ستا د مسکۍ خولې ویناګانې پاتې شي
رنها شي سوې سوې ارزوګانې پاتې شي

ګیلې د یاره ډېرې په خلوت کښې زۀ کوومه
خبرې په راتلوئې معصومانې پاتې شي

خندا دې په یو ځلې زۀ تر عمره لېونے کړم
بهار چې نوڅے تېر شي خوشبویانې پاتې شي

خیالونو کښې مې تالا غلې غلې منصوبې شي
رقیب چې درسره وي پرېشانې پاتې شي

لایقه چې بندونه دې سل سل ورته پوره کړۀ
راپرېږده چې اوس اوښکې دې روانې پاتې شي

www.pukhto.net

○

اشنا لېونی سترګې چې مې ستا لیدلي دي
د زړۀ په سر مې برغ غشي رسا خوړلي دي

د غمه چې دا شونډې زما تور سکارۀ ځلیږي
اهونه مې د زړۀ پرې وار خطا وتلي دي

معصوم زړګیه خوره اوس ځائے په ځائے باندې داغونه
د اور تک سور انګار ته چې نن ما دانګلي دي

اوس پریږده چې سېلاب زما د اوښکو رابهیږي
بندونه مې سل سل ورته بیګاه وهلي دي

لایقه ته چې هر وخت خپل اشنا لېونے بولې
کم عقله ښکلو هم چرې خطا منلي دي

www.pukhto.net

○

خوښ مې خبر راتېوله ول دي خو چې ستا کوګه کښې وي
ښـۀ د هر سـړي کنځل دي خو چې ستا کوګه کښـې وي

دا ګرېوان مې ځيرې خوښ دے لېونے دې مشهور شم
سرۀ ګلان ګتې ويشتل دي خو چې ستا کوګه کښې وي

دريغه صد که تهمتي شم خدائيګو ماله غنيمت دے
زما خوښ هر رنګ زټل دي خو چې ستا کوګه کښې وي

زۀ دې ستا د کوڅې سپے شم پرې والله که خفا کېږم
راته ګران ,,کورې، ،وئيل دي خوچې ستاکوګه کښې وي

د جنت هغه ګهړۍ وي چې مې ستا په خوا تيروځي
د لايق ژوندون ژړل دي خو چې ستا کوګه کښې وي

www.pukhto.net

○

زۀ پـه سـرو سـترګو ژړیـږم او تـۀ لاړې
زۀ دې مینـه کښـې سـوزیږم او تـۀ لاړې

زمـا سـوال د محبـت دې کـړه پشـاړه
لکـه زوړ دیـوال نړیـږم او تـۀ لاړې

ستـا رټلـو رانـه یـو او دوه خطـا کـړل
زۀ د دار پـه سـر ځنګیـږم او تـۀ لاړې

تا خو سترګې کړې نااشنا غږ دې اونکړو
زۀ د غـم پـه تیـر غـوځیږم او تـۀ لاړې

مینې ړونـد کړمـه تیـروے یـم سـل واره
زۀ بیـا هـم پـه تـا نـازیږم او تـۀ لاړې

زۀ لایـق دې سـرګردانه کړمـه پـاتې
د منـزل نـه نـۀ خبریـږم او تـۀ لاړې

www.pukhto.net

○

د انتظـــار ګهـړۍ تيروئـــې د اشـــنا پـــه طمـــع
د هجـر شـپو کښـې يـم ولاړه زۀ د صـبا پـه طمـع

د جرســـــونو څـــــۀ صـــــدا ده قـــــافلې لاړې
زۀ لاحصـــار يـــم د صـــحرا او د رڼـــا پـــه طمـــع

څـۀ ,,زادِ راه*،، مـې د عقبـا راجمـع کـړې نـۀ ده
يمـــه تيـــروتې د حبـــاب رنګـــې دنيـــا پـــه طمـــع

پـه وينـو سـرۀ مـې شـول لاسـونه د ازغـو پـه څوکـو
چې پـه محفـل کښـې ګرزيدمـه د ,,لالـه،، پـه طمـع

لايقه نخښې د ,,ليلى ،، او ,,شيرينۍ،، چرتـه دي
چې تۀ لاناست ئې د ,, پئۍ مخو،، د وفـا پـه طمـع

* د لارې سامان

www.pukhto.net

○

د هجران تورو تيارو کښې کله خاندم کله ژاړم
زۀ د مينې په نغمو کښې کله خاندم کله ژاړم

دا زما څۀ عادت نۀ دے د جنون څۀ علامه ده
ستا د مخ په تماشو کښې کله خاندم کله ژاړم

کله وايم چې زۀ څان يم کله وايم چې تۀ زۀ يم
ددې فکر اديزو کښې کله خاندم کله ژاړم

په خيالونو کښې زما شي ژوند زما ټوله نغمه شي
د فکرونو قافلو کښې کله خاندم کله ژاړم

زړۀ له سل قسمه ورکړم ولې بيا راته يادېږي
زۀ لايق د غم چپو کښې کله خاندم کله ژاړم

www.pukhto.net

○

سرې لمبې راته جهان دے نۀ رغیږم
سراسر مې ژوند هجران دے نۀ رغیږم

د دنیا مخ خو بیلتون سره اشنا شو
رانه لرې پاس اسمان دے نۀ رغیږم

که زړګي ته ډیر د صبر صبر وایم
ستا د غمه په لړزان دے نۀ رغیږم

تصور ئې د رخسار کولے نشم
زما ژوند دے زما ځان دے نۀ رغیږم

زۀ لایق په بې وفا ښکلي مئین شوم
ځکه نور ژوندون مې ګران دے نۀ رغیږم

www.pukhto.net

○

اورمه دا چې ,, مسیحا ،، راځي
زما د زړۀ د رنځ شفا راځي

چې مې په قبر ګیاه اوتو کیږي
ماته هیڅ نۀ دي که بیا بیا راځي

په وینو ډنډ زخمونه ګوري زما
د ترش خیال ئې په خندا راځي

زړۀ ترینه چرته اړولے نۀ شم
غشي د سترګو وارخطا راځي

زۀ لایق تا به یادوومه خبر دے
په جدایۍ کښې دې ژړا راځي

www.pukhto.net

○

ستا د خندلو زمانه تېروته
زمونږه ښکلې یارانه تېروته

تا د دروغو به لوظونه کول
زما د اوښکو پیمانه تېروته

دا جوړې شمعې رڼا تته کړله
چې ئې د مخې پروانه تېروته

د معصوم ژوند نه د معصومې مینې
د امیدونو اشیانه تېروته

ما کړه وفا که تا جفا کوله
د لایق دغه افسانه تېروته

www.pukhto.net

○

چې د اوښکو یو تر بله اوځي
چغې د غم مې د ګوګله اوځي

چې ستا دا نوم په شونډو راشي زما
خیال مې د عقل د منزله اوځي

ما وئیل ستا مینه به هیره کړمه
ذهن مې ستا د خیاله کله اوځي

ګیلې مې ډېرې وي په زړهٔ دننه
د زړهٔ وینا په خوله بدله اوځي

چې لایق ستا په تصور کښې کینې
خیال ئې د باغ د هر یو ګله اوځي

www.pukhto.net

○

چې د حالــه مــې خبرېــږې زۀ بــه نــۀ يــم
چې پـه ځـان بانـدې پـوهيږې زۀ بـه نـۀ يـم

خفـه ځکـه شـم چې سترګې مې غړيـږي
بيـا بـه هـر چـا تـه خنـديږې زۀ بـه نـۀ يـم

پـه ژونـدون دې زمـا خيـال خـاطر اونکړو
کـه مــېّ قبـر تـه اودريــږې زۀ بــه نــۀ يــم

اوس په ما دې سترګې لګي نو شرميږې
پـه کوځـه بـه مـې تيرېـږې زۀ بـه نـۀ يـم

زۀ لايـق چـې ښـکاره وايـم شـرم راشـي
چې مقصـد تـه مـې رسـيږې زۀ بـه نـۀ يـم

www.pukhto.net

○

زۀ بې لتانه خوشحالیانې څۀ کړم
په زړګي نورې ارزوګانې څۀ کړم

یاره چې تا ورکښې لیدلے نۀ شم
تخت د طاؤس او بادشاهانې څۀ کړم

پکښې د زلفو خوشبوۍ چې نۀ وي
دکې د عطرو فضاګانې څۀ کړم

چې زما خپله مانړۍ جوړه نۀ وي
زۀ به بنګلې د چا ودانې څۀ کړم

لائقه هسې منتونه مۀ کړه
زۀ ستا په مخ اوښکې روانې څۀ کړم

www.pukhto.net

○

شونډې چې ستا په پرانستو کښې وینم
لکه چې ګل په غوړېدو کښې وینم

د زړګي سره څۀ ثاني نۀ لري
خوند چې په سوؤ اسوېلو کښې وینم

زړۀ مې بې واره په ټوپونو سر شي
بلې ډیوې چې مقبرو کښې وینم

لرې روښانه کړه د مین شمعې
د پتنګ اوښکې بهېدو کښې وینم

نن ئې وئیل لایقه څۀ خبر ئې
تل دې د خیال په آئینو کښې وینم

www.pukhto.net

○

بیګـــاه راتــه بــې شـــانه یـــاره تـــهٔ رایادیـــدې
د للمـــې پـــه ګلونـــو لکـــه پرخـــه وریـــدې

ګهـړۍ مـې ترسـحره ستا د خیـال پـه رنګینـو وې
تیـرو کښـې د هجـران مـې لکـه شـمع بلیـدې

خبـرې د فـراق چې دې پـه شـونډو بانـدې راغلـې
سـلګۍ د غـم لمبـې شـوې د بدنـه تاویـدې

په خوله مې څهٔ اونهٔ وئیـل خفګان مې ستا لیدلو
راپریـوتم پـه زمکـه چې رقیـب تـه خندیـدې

څه خبر دے که قسم وو تـا د نهٔ راتلو پوخ کړے
لایـق تـه د خیـال پـه آئینـو کښـې ځلیـدې

www.pukhto.net

○

په خوب اوده چې ليونۍ ځليده
ملګرو خدائيګو درخانۍ ځليده

زلفې خورې ئې په رخسار پرتې وې
لکه وريځو کښې سپوږمۍ ځليده

لکه خوشبو ترينه د عطرو تلله
چې په بستر د ګل غوټۍ ځليده

ملګرو ځکه زه مسکے غوندې شوم
شپه مې په خيال کښې بيګانۍ ځليده

لايق ته ئې چې بې هوشه کړلې
پکښې ښه نخښه د ځوانۍ ځليده

www.pukhto.net

○

څـه اوس پـه مـا بانـدې اعتبـار مـۀ کـوه
ســتا دې قســم وي انتظــار مــۀ کــوه

يــــم دې د دره بـــــې نـــوا شـــــړلے
هـر جـائي ! بيـا فضـول اقـرار مـۀ کـوه

دا خپـل عـزت راتـه نـور ګـران ښـکاريږي
درځـم زۀ نـه ، هسـې تکـرار مـۀ کـوه

تــا خــو زمــا نــه ليــونے جــوړ کـړلــو
کـه مـري تپـوس هـم د بيمـار مـۀ کـوه

قسـم پـه خـدائے کـه بيـا دې نـوم واخلمـه
بــس کــړه لايــق ســره اصــرار مــۀ کــوه

www.pukhto.net

○

اوس بــه جوړومــه د يــادونو ځلــي
زړۀ کښــې د ســوؤ ارمــانونو ځلــي

د تــرس نخښــې پکښــې نــۀ ښــکارېږي
ډېــر مــې کــړل ســاز د منتونــو ځلــي

خنــدا پــه شــونډو مــې راتللے نــۀ شــي
پراتــۀ پــه زړۀ مــې د غمونــو ځلــي

مينــه مــې کــړې ده څــۀ جــرم نــۀ دے
ځکــه ښــکلووم د پېغورونــو ځلــي

بلــې شــي زړۀ کښــې ښــۀ د مينــې لمبــې
ويــنم چــې پــړق پــه مثــالونو ځلــي

لايقــه مــخ چــې اړوي لــه مانــه
جــوړوي نــور مــې د خوبونــو ځلــي

www.pukhto.net

○

داسې ښکاري د دروغو ثواب هم شته
فکر اوکړه په رښتياؤ عذاب هم شته

ځان ته هسې لاندې باندې کتل مۀ کړه
چې لقمان د زمانې له جواب هم شته

که د طفل غوندې خلاص شوې په پرتوګ کښې
داسې مۀ بويه چې خوند د شباب هم شته

تۀ به ئې هسې په ظاهر صورت نازيږې
په غندل کښې پټ ازغي د ګلاب هم شته

www.pukhto.net

که یو ماشے د غرور په اسپه زغلي
د بلبل په خوله کښې خوند د کباب هم شته

تهٔ غوښې پسې وهه په لاس به درشي
دروغ نهٔ دي چې ګوهر په دریاب هم شته

که د یو په خوله خندا ښکاري لایقه
په ګریوان کښې د بل اوښکې سیلاب هم شته

Pukhto.Net
پښتو

قطعه

که مې سترګې ستا په مینه کښې ړندې شي
نوم دا ستا مې په خوله بیا راتللے نهٔ شي
زهٔ دې ډېر په خپل محفل کښې یم سپک کړے
روح وتے شي دا د زړهٔ وتلے نشي

www.pukhto.net

○

تــل د هجــران تــورو تيــارو کښــې اوســم
فقــط د خيــال پــه اديــرو کښــې اوســم

نــۀ څــۀ منــزل نــۀ راه نمــا لرمــه
زۀ پــه کــاروان د لېونــو کښــې اوســم

يــوه ښــکلا مــې ده کــافي ګڼلــې
تــل د هغــې پــه رســېدو کښــې اوســم

ملګــرو ولــې بــه نشــه نــۀ يمــه
تــل چــې د سترګو ميخــانو کښــې اوســم

چــا راکتلــي دي پــه مــړاؤ مــړاؤ
څکــه لايقــه پــه ســرو لمبــو کښــې اوســم

www.pukhto.net

○

راغلـــم پـــرون د اميـــدونو ســـره
ځـــم بـــه صـــبا د ارمـــانونو ســـره

کلـــه د ځـــۀ کلـــه د ځـــۀ خبـــرې
والـــوتم خـــس د طوفـــانونو ســـره

کلـــه خيالونـــه د غـــرور پـــه زړۀ کښـــې
کلـــه د څـــا د منتونـــو ســـره

يـــا د فريـــاد يـــا د خنـــدا وختونـــه
کلـــه ازغـــو کلـــه ګلونـــو ســـره

لايقـــه وران دې شـــو چمـــن د زړګـــي
پـــه څـــو رټلـــو جوابونـــو ســـره

www.pukhto.net

○

خبــرې کــوه نــورې خــو د تلــو خبــرې نــا
نرېــږي د زړۀ کــور پــرې د ګیلــو خبــرې نــا

د سرو شونډو په سر دې څۀ خوږې خبرې وايه
خـائيږي دې پـه خولـه کښـې د ترخـو خبـرې نـا

د مينـې پـه دنيـا کښـې سرګردانه يمـه پـاتې
د لارې شــه رهبــر مــې د لمبــو خبــرې نــا

د زړۀ په بُت کده کښې مې مقام درلـه درکړے
کـوۀم څکـه پـه خولـه اوس د پـردو خبـرې نـا

لايقـه پـه څـو ځلـه د هجـران لمبـو سـتي کـړم
يـرۀ مـې څکـه اوس د سـوزيدو خبـرې نـا

www.pukhto.net

○

اے په شین بهار خزانه پخیر راغلې
د تنکۍ مینې هجرانه پخیر راغلې

اسوېلو او ژړا واړه ستړي مۀ شئ
هله زر راځه خفګانه پخیر راغلې

شبګیرو تاسو ته ډېر ډېر هر کلے وے
د معصوم زړګي ارمانه پخیر راغلې

هله کینئ ګرمو اوښکو درنه زار شم
سربېر ښېرې ګریوانه پخیر راغلې

د یار غمه ما دې ډېر ډېر انتظار کړو
د لایق د خیال جهانه پخیر راغلې

www.pukhto.net

○

چې په کښې زړۀ له مې قرار نۀ وي
چرې چمن کښې دې بهار نۀ وي

هغه زړګے د ټپوسلو نۀ دے
چې ئې په خوا د مینې يار نۀ وي

شپه کړمه تېره د صبا په طمع
چغې ضبا کړم چې ديدار نۀ وي

,,کے تهو،، سګريټ د هغه ياره ښۀ دے
چې بې وفا وي وفادار نۀ وي

ښکلي که سل سل قسمونه اوکړي
لايقه بيا ئې پرې څۀ کار نۀ وي

www.pukhto.net

○

مخ دې د خیال په بُت کدو کښې ښکارې
سر مې د مینې په سجدو کښې ښکارې

نن جوړې بیا ئې سترګې دې بدلې
خیال ئې زما په ژړیدو کښې ښکارې

زما د اوښکو اوچیدو د پاره
تاته څۀ ګران په خندیدو کښې ښکارې

هغه شان خوې د معصومانو کوې
د شباب نخښې دې راتلو کښې ښکارې

لایقه دغه ئې احسان اوګڼه
چې د غزل په آئینو کښې ښکارې

www.pukhto.net

○

بیګاه په خوب کښې مې په زړۀ راوریدل ګلونه
ډک د مکیز نه مې په غېږ کښې خندیدل ګلونه

تا چې به ستر ګې په خندا ماته راواړولې
پټ به په زړۀ کښې مې د مینې ټوکیدل ګلونه

تا چې یو ځلې وو کتلي د ګلشن غاړې ته
ښۀ راته یاد دي ستا د مخه شرمیدل ګلونه

ستا د فراق خبره راغله چې د شونډو په سر
د بهار سپړدي به مې رو رو رژیدل ګلونه

لایقه ماته ئې یادونه آئینې پرېښودې
هغه شول تېرچې به مې خواکښې موسیدل ګلونه

www.pukhto.net

○

خورمــــه قســــم زۀ رغیـــدلے نـــۀ شـــم
چـــې دې نـــۀ ویـــنم صـــبریدلے نـــۀ شـــم

خبــر تـــۀ زمـــا مینـــه فضـــول اوګڼـــه
درســره خونـد کـړي څـۀ وئـیلے نـۀ شـم

دریغـــه دا زړۀ مــــې درخـــودلے شـــولے
غمونـــه ډېـــر مـــې دي شـــمیرلے نـــۀ شـــم

مـــا د هـــر چـــا ډکــې کاســـې اولیــدې
څکـــه تـــش لاس رخصـــتیدلے نـــۀ شـــم

لایـــق چـــې وائـــي نـــو شـــرمیږي درنـــه
نـــوم دې د خیالـــه بیلـــولے نـــۀ شـــم

www.pukhto.net

○

ساحره جادوګره د زړۀ وړنه د غزل
په مړاؤ سترګو راکتنه د غزل

غزله تۀ غزل ئې یو غزل د لېونو ئې
عیسٰی شې کله کله شې پوښتنه د غزل

کنځل دي که رټل دي شي غزل کله چاربیته
په سترګو غتو غتو کښې خوږنه د غزل

خاطر چې دې بدل شي نو ګیلې غزل غزل شي
محفل نه په غصه کښې شي وتنه د غزل

غزله ستا په خیال کښې به لایق کله لایق شي
قسم دے بې نوا شي هم شړنه د غزل

www.pukhto.net

○

جانانه ستا په خوله کښې چې د تلو خبره وه
زړګي له مې والله د سوزیدو خبره وه

خبره وه خبره په خبرو کښې چې راغله
اشنا نهٔ د خفګان نهٔ د ګیلو خبره وه

خبره بله نهٔ وه چې په شونډو زما راغله
په تا مې بس د سترګو خوږیدو خبره وه

کچکول مې وو درورې د رضا منت دپاره
په زړهٔ کښې ستا اشنا څهٔ د اوریدو خبره وه

خبره ستا خبره وه صفا د کاڼي کرښه
خبره د لایق د لیونو خبره وه

www.pukhto.net

○

پــه زړګــي مــې راوريــږي ســترګې
هر ساعت کښې مې يادېږي سترګې

څۀ ښائست دې د جانان سترګو کښې ايښے
ګلابونــه تــرې شــرمېږي ســترګې

لکــه پرخــه چــې د ګلــو پــه مــخ خانــدي
پــه رخســار داســې ځليــږي ســترګې

د معصوم زړګي په کورکښې لړزان جوړ کړي
کلــه کلــه چــې جنګيــږي ســترګې

څــۀ بــه خــوب څــۀ بــه خنــدا اوکــړې لايقــه
چې په زړۀ کښې دې اوسيږي سترګې

www.pukhto.net

○

د شــرم نخښــې چــې نګــار جــوړوي
اوښــکې مــې ګرمــې پــه مــخ لاړ جــوړوي

لا ئــې د مینــې ارمــان تــار پــه تــار کــړو
بــاغ د امیــد هســې مالیــار جــوړوي

رائــې کــړل زهــر چــې یقــین مــې کــاوو
خیــال مــې وو دا عیسٰــی بیمــار جــوړوي

د تــړو ســترګو څــۀ پــرواه نــۀ لــري
ځکــه لیدنــه ئــې خمــار جــوړوي

لایقــه نــن ئــې چــې د صــبر وئیــل
ښــکاري د قتــل دې څــۀ کــار جــوړوي

www.pukhto.net

○

ناصحه که يو ځلې دې نګار ليدلے دے
چې خوند دې خامخا په ژوند د دار څکلے دے

ششدره زليخه وه د يوسف په حسن باندې
ضرور به لېونے وے که ئې يار کتلے وے

ستا نم لکه يعقوب به بيا د سترګو نه روان وو
رسا که دې يو ځل په زړهٔ ګذار خوړلے وے

لمبو ته د نمرود دے هر کلے عشق وئيلے
خندل به عقل نهٔ که ئې بهار منلے وے

تسکين به مې لائقه وو زړګي ته رسيدلے
په در کښې د نګار مې په بار بار ژړلے وے

www.pukhto.net

○

کتـــل دي غلـــي غلـــي فســـادونه جـــوړوي
پـه زړۀ کښـې مـې سـتا مينـه طوفانونـه جـوړوي

والله د زړګـي سره يو سيکنډ لـه چې خفـه شـې
پـه مـخ مـې ګرمـې اوښـکې سـېلابونه جـوړوي

چې شمع څو بليږي نو پتنـګ بـه پـرې سـوزيږي
دنيـــا دې ورتـــه هســـې ديوالونـــه جـــوړوي

راځـه چـې سـره لاړ شـو د دنيـا د غمـه لـرې
لايقـــه دېـــر عـــالم کـــه تهمتونـــه جـــوړوي

www.pukhto.net

○

ستړګې په خوند خوند چې تورلې تا
زړۀ کښې د چا لارې جوړولې تا

فکر دې د چا د سوزيدو نۀ وو
زلفې په اوګو چې خورولې تا

زړۀ زما ورې وړې سلګۍ اوکړې
شوندې چې رقيب ته خوزولې تا

ستړګې چې ګلشن ته دې کړې کړلې
سرې غوټۍ د ګلو شرمولې تا

وائې لايق يره دې د خدائے نه وه
خاورې په وعدو چې اړولې تا

www.pukhto.net

○

غلـــې غلــې خنديـــدې او مـــا ژړل
لکـــه شـــمع بليـــدې او مـــا ژړل

د حيـا نـه چې دې سترګې کړلې ښکته
تــه پــه ځــان نــه پوهيــدې او مــا ژړل

چې اقرار د محبت مې په خوله راغــے
تـــه زمـــا نـــه شـــرميدې او مـــا ژړل

اے زړګيــه پــه راتلـو د هغـه سـترګو
بـــې اختيـــاره درزيـــدې او مـــا ژړل

د لايـق نـه هغـه وخـت کلـه هيريـږي
چـــې رقيـــب نـــه زاريـــدې او مـــا ژړل

www.pukhto.net

○

تېر چې غلې غلې شوې زما نه خېر
ستر ګې دې بدلې کړلې جانانه خېر

زۀ به په زړو يادونو ژوند کووم
تا کړله د مينې دنيا ورانه خېر

کړې ئې وعدې راته رايادې دي
خېر که مې دشمن شولې اسمانه خېر

بيا به مې بلې خو زۀ به نۀ يمه
نن تۀ څۀ خبرنۀ ئې د ځانه خېر

څوک د عشق لايق دے چې لاس ورکړمه
يو به سم غمونه د جهانه خېر

www.pukhto.net

○

په چپه خوله چې نن نګار اوخندل
لکه په ګلو شین بهار اوخندل

بیا د جفا به دې ګیله نۀ کوؤم
په ډکه خوله که دې یو وار اوخندل

ملګرو څکه ئې نشه کړمه زۀ
په مړاؤ سترګو کښې خمار اوخندل

ما وے ګلونه دي چې لاس مې کړلو
راپورې غلي غونډې خار اوخندل

لایقه خوب او خیال دې هغه مخ دے
څکه دې ځان سره په لار اوخندل

www.pukhto.net

○

چغې وهم چې مې نیمګړې ترانې پاتې شوې
زما په زړۀ کښې ستا یادونه افسانې پاتې شوې

په هر قدم دې د زړګي په سر ګذار راکړلو
ستا نه ګیلې مې رنګا رنګه زمانې پاتې شوې

د زړۀ په مینه ورته ګوره چې ضایع ئې نۀ کړې
نخښې مې تاته د ویرانه اشیانې پاتې شوې

اور د فراق راته آخر تر سره پورې شولو
زړګیه تاته چې مې کړلې بهانې پاتې شوې

هیڅ څوک د مینې لایق نشته چاله لاس ورکړمه
ځکه زما نه خود غرضه یارانې پاتې شوې

www.pukhto.net

مزاحیه

ما چې دلبر ته منتونه اوکړل
ظالم رټلي جوابونه اوکړل
ما چې وئیل ژوندون بې تا څهٔ کووم
صفا ئې زر زر انکارونه اوکړل
ما چې وئیل زهٔ به دې سترګې ستایم
,,پیسو ته غل،، ئې اوازونه اوکړل
ما چې وئیل زهٔ دې خندا شاعر کړم
,,مخ دې رب تور کړه،، ئې سوالونه اوکړل
ما چې وئیل په مرګ به صبر نهٔ شم
زما په عشق ئې لعنتونه اوکړل
ما چې وئیل ژوندون مې تا سره دے
,,د خوشې جیب،، ئې پېغورونه اوکړل
سوال لایق اوکړو د کتو یو وارې
ظالم د لرې سلامونه اوکړل

www.pukhto.net

○

زخمــــي زړګيــــه کوشــــيرونه واخلــــه
بــس کــړه ددې محفــل لاســونه واخلــه

ستـا پــه راتلـو چــې شـمع پـاتې نـۀ شـوه
صــبر طبيـــب کـــړه ټکوروئــه واخلــه

چــې ئــې کــړې پــاتې ســرګردانه غونـدې
د هغــــه يـــاره رخصــــتونه واخلــــه

کــه اوس وفــا ښــکاريږي ګرانــه يــار تــه
د ے غنيمـــت زاړۀ يادونــــه واخلـــه

خبــر د ے کــه ســل ځلــه ئــې اورتلــې
لايقــــه بيــــا ئــــې ســـلامونه واخلــــه

Pukhto.Net
www.pukhto.net

○

د بـل رضـا چـې کـړې زمـا رضـا کلـه کـوه
چـې مخـې لـه مـې راشـې نـو خنـدا کلـه کـوه

د زړۀ سـوي ګلشـن تـه د بهـار ورمـې ښـکاريږي
اشـنا پـه نرمـو شـونډو دې مسـکا کلـه کـوه

د سترګو د ليندو نه دې ګزار نۀ خطا کيـږي
تپـوس د مريضـانو د شـفا کلـه کـوه

قيصـې د جفاګـانو دې اشـنا هـر پلـه کيـږي
روانيـږي دې کـوم کـور يـاره وفـا کلـه کـوه

لايقه چې دې څومره يادوم په شپه او ورځ کښې
بـس يـو ذکـر مـې تـۀ ښـکليه اشـنا کلـه کـوه

www.pukhto.net

زړګیه بس کړه

بـــې وفـــائې خـــوې د جانـــان دے
زړګیـــه بـــس کـــړه تـــرې قـــلار شـــه
خېـر دے کـه ژوند ترې بغېـر ګران دے
زړګیـــه بـــس کـــړه تـــرې قـــلار شـــه

Pukhto.Net

ســـتا پـــه ژړا پـــورې خنـــدل د هغـــې
ســـتا د منـــت جـــواب کنځـــل د هغـــې
دا خـــو ژونـــدون نـــۀ دے زنـــدان دے
زړګیـــه بـــس کـــړه تـــرې قـــلار شـــه

ســـتا پـــه ســـجدو کښـــې تصـــور د هغـــې
د خيـــال قلـــم دې مصـــور د هغـــې
تـــل د رقيـــب ســـره ګويـــان دے
زړګیـــه بـــس کـــړه تـــرې قـــلار شـــه

www.pukhto.net

زړګیه هسې تېروتل مه کوه
پټ د امید سره خندل مه کوه
حُسن د دوه ورځو مهمان دے
زړګیه بس کړه ترې قلار شه

لایقه مینه پټوې اوس څله
ځان د تهمته بچ کوې اوس څله
درته نظر د ټول جهان دے
زړګیه بس کړه ترې قلار شه

www.pukhto.net

○

غــوټ د زمــانې زړۀ پــه کلونــو رغیــد ے نشــي
اوښکې ملغلرې مې د سترګو اوچید ے نشي

خدایه ستادنیا کښې دا خپل غم چا سره اوژاړم
خپل رانه پردي شول پردي کله پوهید ے نشي

ورکه خوشحالي شه دا خندا شه ، محفلونه شه
دا لکـه پټـې مـې پـه زخمونـو لګیـد ے نشـي

اے لایقــه زړۀ تــه چــې دا وائــې صــبر صــبر شــه
ګوټ د اوبو شکو کښې والله حصارید ے نشي

www.pukhto.net

○

بلبـــل د ګلـــه صـــبريدلے نشـــي
پتنـــګ بـــې شـــمع ســـوزيدلے نشـــي

کـــه د فطـــرت ښـــکلا راتيولـــه کړمـــه
حســـن د يـــار تـــه رســـيدلے نشـــي

چـــې پـــه ژونـــدون دې پيښـــه اونکړلـــه
اوس دې احســـان قبـــر مـــنلے نشـــي

کـــه ســـل قســـمه ورکـــوم زړګـــي تـــه
ليـــدلې ســـترګې هيـــرولے نشـــي

لايـــق لتانـــه ګيلـــې ډيـــرې کـــوي
تاتـــه چـــې اوګـــورې وئـــيلے نشـــي

www.pukhto.net

بدله

د دنیا د بازارونو مې زړهٔ موړ دے
د نیمګړو محفلونو مې زړهٔ موړ دے
چاله ورشمه خپل غم ورته بیان کړم
ددې خوشو رواجونو مې زړهٔ موړ دے

یا قربان...
ګیله مند یمه خالقه دِ یر له تانه
دنیا ګۍ مې د زړهٔ ځکه ده پریشانه
خوشحالي مې په ژوندون کښې نصیب نشوه
پاکه ربه لمبه کیږم د خفګانه
په ظاهره رورلي په زړهٔ کښې نوري
زړهٔ مې موړ دے ستا د داسې رنګ انسانه
چې تسبې ئې وي په لاس کښې زبرګ ئې بولم
خبر نهٔ یم ددغه رنګ شیطانه
په رښتیاؤ باندې لاس دپاسه کیږدي
په لالچ د ټکې تېر شي د خپل ځانه

www.pukhto.net

چې دولت باندې مذهب له دیکه ورکړي
هائې توبه شه نن صبا د مسلمانه

زما سترګې د وصال په غم ړندې شوې
ورک شه عمر چې وي لرې د جانانه
تهٔ یو ځل تنده د عمر مې کړه ماته
دا یو سوال دے که منې ظالم هجرانه
یو ارمان یوه ارزو ده تمنا ده
نظر ولې نهٔ کوې غنې سبحانه
څهٔ مزه ئې په ژوندون کښې پاتې نشوه
د لایق شوله د مینې دنیا ورانه
یا قربان...

غمونه ما سره ښهٔ ښکاري
چې په دې لویه دنیا زهٔ بې څوکه شومه
غمونه ما سره ښهٔ ښکاري
چې مې نمجنو سترګو کې فسادونهٔ

یادګیرنه :- دا شعرونه په کال ۱۹۷۸ء کښې د ستیج ډرامې ,, انسان او شیطان ،،
دپاره اولیکلے شو۔ چې ما ورکښې د سکول د استاد کردار ادا کړے وو۔
لایق زاده لایق

www.pukhto.net